

Skatteministeriet J. nr. 5.2002-211-0002

Udkast (2)

31. juli 2002

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven 1)

(Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej og moms fakturering, herunder elektronisk)

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 16. august 2000, som ændret ved § 2 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 32 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 3 i lov nr. 1299 af 20. december 2000, § 1 i lov nr. 1088 af 19. december 2001 og § 1 i lov nr. 291 af 15. maj 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 1, indsættes efter nr. 9 som nr. 10:

"10) Radio- og tv-spredningstjenester."

2. Efter § 18 indsættes:

§ 18 a. For elektronisk leverede tjenesteydelser, som leveres fra en virksomhed, der er registreret her i landet, til aftagere, der er etableret uden for EU, eller til afgiftspligtige personer, som er etableret i et andet EU-land, er leveringsstedet det sted, hvor aftageren har etableret enten hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen leveres. I mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted er leveringsstedet aftagerens bopæl eller sædvanlige opholdssted.

Stk. 2. For de i stk. 1 nævnte elektronisk leverede tjenesteydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for EU, er leveringsstedet det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende. En afgiftspligtig person som nævnt i 1. pkt. kan vælge at tilslutte sig særordningen for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, jf. § 18 b.

§ 18 b. Ved anvendelse af reglerne om særordning for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, jf. § 18 a, stk. 2, forstås ved:

1. "ikke-etableret afgiftspligtig person", en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for EU's område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.

1. "elektroniske tjenesteydelser" og "elektronisk leverede tjenesteydelser", de tjenesteydelser, der henvises til i § 18 a, stk. 1, 1. pkt.

1. "identifikationsmedlemsland", det medlemsland, som den ikke-afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår virksomhed som afgiftspligtig inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om særordningen.

1. "forbrugsmedlemsland", det medlemsland, hvor leveringen af de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted efter § 18 a, stk. 2.

1. "merværdiafgiftsangivelse", en angivelse som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder skal tillade en ikke-etableret afgiftspligtig person, som leverer elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller normalt er bosiddende i et medlemsland, at anvende særordningen for disse transaktioner. Særordningen finder anvendelse på alle den ikke-etablerede afgiftspligtige persons leveringer af elektroniske tjenesteydelser inden for EU.

Stk. 3. En ikke-etableret afgiftspligtig person, som ønsker at anvende Danmark som identifikationsmedlemsland, skal anmelde påbegyndelse af sin virksomhed som afgiftspligtig til de statslige told- og skattemyndigheder. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal endvidere anmelde ændring og ophør af sin virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af særordningen. Anmeldelse skal foretages elektronisk. Oplysningerne fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person til de statslige told- og skattemyndigheder om påbegyndelse af dennes afgiftspligtige aktiviteter skal indeholde følgende enkeltheder til identifikationen: navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt registreringsnummer i den ikke-etablerede afgiftspligtige persons hjemland samt en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i EU. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver ændring i de afgivne oplysninger.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder skal identificere den ikke-etablerede afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt nummer (identifikationsnummer). De statslige told- og skattemyndigheder skal elektronisk meddele den ikke-etablerede afgiftspligtige person det identifikationsnummer, der er tildelt denne.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder skal udelukke den ikke-etablerede afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret, hvis:

1. den ikke-afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser, eller

1. det på anden måde kan antages, at den ikke-etablerede persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller

1. den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen, eller

1. den ikke-etablerede afgiftspligtige person til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Stk. 6. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal til de statslige told- og skattemyndigheder elektronisk indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den indberetningsperiode, som angivelsen vedrører. Merværdiafgiftsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsland, hvor afgifter er forfaldne, den samlede værdi uden moms af leverancerne af elektroniske tjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. De gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal også angives.

Stk. 7. Merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i danske kroner. Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når merværdiafgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Stk. 8. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal indbetale merværdiafgiften, samtidig med at angivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i danske kroner, der er udpeget af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 9. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Stk. 10. Med henblik på at de statslige told- og skattemyndigheder kan fastslå, at den i stk. 6 nævnte merværdiafgiftsangivelse er korrekt, skal den ikke-etablerede afgiftspligtige person føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for de statslige told- og skattemyndigheder. Dette skal ske inden for den tidsfrist, som de statslige told- og skattemyndigheder fastsætter i anmodningen. Regnskabet skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om særordningen efter stk. 1-11."

3. I § 21 ændres "§ 18" til: "§§ 18, 18 a og 18 b".

4. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter nr. 16 som nr. 17:

"17) Elektronisk leverede tjenesteydelser som nævnt i § 18 a, *stk. 1*."

5. § 42, *stk. 5, sidste pkt.*, affattes således:

"Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give oplysninger til brug for beregning af fradraget."

6. I § 52, *stk. 1-4*, affattes således:

"§ 52. Enhver registreret virksomhed skal for levering af varer og ydelser bortset fra de af § 13 omfattede udstede en faktura til modtageren. Hvis en del af en leverance kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura for denne del.

Stk. 2. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den registrerede virksomheds kunde udsteder en faktura. Det er en betingelse, at der foreligger en forud indgået aftale mellem den registrerede virksomhed og kunden, og at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den registrerede virksomhed.

Stk. 3. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den registrerede virksomheds navn og for dennes regning udsteder en faktura til modtageren af varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen som nævnt i stk. 1-3, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg samt fastsætte begrænsninger for anvendelsen af afregningsbilag."

Stk. 2-5 bliver stk. 5-8.

7. § 52, *stk. 6*, der bliver stk. 9, udgår.

8. Efter § 52 indsættes:

"§ 52 a. Enhver registreret virksomhed skal sørge for, at kopier af moms fakturaer og kreditnotaer som nævnt i § 52 opbevares af leverandøren, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Udstedte eller modtagne moms fakturaer ad elektronisk vej kan oplagres i udlandet på betingelse af, at den registrerede virksomhed meddeler de statslige told- og skattemyndigheder og politiet oplagringsstedet. Herudover skal oplagring i udlandet af moms fakturaer ad elektronisk vej ske på de betingelser, som er nævnt i stk. 3 og 4.

Stk. 3. Når en registreret virksomhed oplagrer udstedte eller modtagne moms fakturaer ad elektronisk vej i et andet EU-land, har de statslige told- og skattemyndigheder ret til fuld elektronisk onlineadgang, downloading og anvendelse af moms fakturaerne uden unødigt forsinkelse, hvis disse myndigheder anmoder om det, og i det omfang disse myndigheder finder det nødvendigt af kontrollensyn.

Stk. 4. Oplagring af moms fakturaer ad elektronisk vej kan ikke ske i et land uden for EU, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i stk. 3 nævnte ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse."

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-4, har virkning fra og med 1. juli 2003.

Stk. 3. § 1, nr. 5-8, har virkning fra og med 1. januar 2004.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål

Lovforslaget består af to dele:

For det *første* gennemfører lovforslaget et direktiv om moms på radio- og tv-spredningstjenester og tjenesteydelser leveret ad elektronisk vej (digitale tjenesteydelser). Dette direktiv er Danmark forpligtet til at gennemføre med virkning fra og med 1. juli 2003.

For det *andet* gennemfører lovforslaget et direktiv om harmonisering af momsfakturering, herunder elektronisk momsfakturering. Dette direktiv er Danmark forpligtet til at gennemføre med virkning fra og med 1. januar 2004.

Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej

Denne del af lovforslaget gennemfører Rådets Direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser. Med direktivet indføres der klarere regler på området.

Formålet med det nye direktiv er bl.a. at forbedre EU-virksomheders, herunder danske virksomheders, konkurrencemæssige situation i forhold til virksomheder etableret uden for EU (3.landsvirksomheder).

Efter direktivet skal medlemslandene med virkning fra 1. juli 2003 indføre regler om, at salg af digitale tjenesteydelser ud af EU skal være fritaget for moms, at salg i EU af disse ydelser skal være momspligtigt, og at ydelserne skal beskattes med normalmomssatsen (med undtagelse af radio- og tv-spredningstjenesteydelser, hvor landene efter gældende regler kan anvende reduceret momssats).

Der indføres en overgangsordning, som skal virke i 3 år. Under overgangsordningen skal salg af digitale tjenesteydelser fra 3.landsvirksomheder til private i EU pålægges moms efter princippet om beskatning i forbrugslandet.

De 3.landsvirksomheder, som ønsker det, kan vælge kun at lade sig registrere i og betale moms til ét EU-land (et såkaldt identifikationsmedlemsland), som formidler betalingerne videre til rette forbrugsland.

I overgangsperioden skal salg fra EU-virksomheder til private forbrugere i andre EU-lande som hidtil beskattes i sælgerens hjemland.

Det er hensigten, at den midlertidige 3-årige ordning skal afløses af en endelig ordning baseret på principper om ikke-diskrimination og beskatning i forbrugslandet.

Momsfakturering, herunder elektronisk

Forslaget gennemfører Rådets Direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001 om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på forenkling, modernisering og harmonisering af kravene til fakturering med hensyn til merværdiafgift. Direktivet skal gennemføres i national lovgivning med virkning fra 1. januar 2004.

Direktivet indeholder regler om elektronisk momsfakturering. Efter disse regler skal en elektronisk moms fakturas oprindelses-ægtighed og indholds-integritet sikres, men ikke nødvendigvis i form af et obligatorisk krav om elektronisk

signatur. Efter direktivet får danske virksomheder bedre mulighed for at opbevare elektroniske moms fakturaer i udlandet.

Med hensyn til papirmoms fakturaer kan de gældende danske regler i det væsentlige opretholdes.

2. Indholdet af lovforslaget

Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej

Baggrund

Efter de gældende momsregler i EU er der ikke moms på leverancer af elektroniske tjenesteydelser til private forbrugere i EU fra virksomheder, der er etableret i lande uden for EU (3.lande).

Hvis levering til private forbrugere derimod sker fra en virksomhed etableret i et EU-land, pålægges der moms i virksomhedens hjemland. Det vil sige, at ikke alene EU-virksomheders leverancer til private i andre EU-lande, men også EU-virksomheders leverancer til private i 3.lande, pålægges moms.

Disse regler fører til en uholdbar konkurrenceforvridning, der stiller EU-virksomheder i en ufordelagtig position i forhold til 3.landsvirksomheder.

Der er også behov for at ændre momsreglerne for at kunne tage højde for den teknologiske udvikling, som muliggør elektronisk levering af ydelser.

Endvidere er de gældende momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser ikke tilstrækkeligt klare og fyldestgørende.

På denne baggrund fremsatte Kommissionen den 7. juni 2000 et forslag til ændring af direktiv 77/388/EØF (6. momsdirektiv) om moms på varer og tjenesteydelser i EU og et forslag til ændring af forordning 218/92 om administrativt samarbejde vedrørende indirekte skatter i EU.

Efter behandlinger i Rådet (Ecofin) er Kommissionens oprindelige forslag blevet ændret betydeligt inden Rådets endelige vedtagelse af forslagene som henholdsvis Rådets Direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 og Rådets Forordning (EF) Nr. 792/2002 af 7. maj 2002.

Der er imidlertid ikke ændret i Kommissionens grundlæggende forslag om ændring af momsreglerne for at fjerne den konkurrenceforvridning, som er omtalt ovenfor.

Gennemførelse af direktivet

Med Rådets Direktiv 2002/38/EF indføres der harmoniserede momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser.

Når direktivet gennemføres i medlemslandene med virkning fra og med 1. juli 2003, fjernes den ufordelagtige konkurrenceforvridning for EU-virksomheder i forhold til 3.landsvirksomheder. Dette sker som et led i at få det indre marked til at fungere mere tilfredsstillende.

Efter direktivet og lovforslaget indføres der moms fritagelse (0-sats) for elektronisk leverede tjenesteydelser, når EU-virksomheder sælger dem til kunder i 3.lande.

Når tjenesteydelserne leveres til private forbrugere i EU fra virksomheder etableret i et andet EU-land, pålægges de moms i virksomhedens hjemland. Er kunden i det andet EU-land en erhvervs virksomhed, hæfter kunden imidlertid for momsen.

3.landsvirksomheder skal ikke momsregistreres i EU for salg til EU-erhvervs kunder. For dette salg hæfter kunden for momsen.

Når tjenesteydelserne leveres fra 3.landsvirksomheder til private forbrugere i EU, pålægges de moms i EU-forbrugslandet.

For at gøre det lettere for 3.landsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til private i EU, at overholde de afgiftsmæssige forpligtelser, indføres der regler om en særordning for disse virksomheders salg af elektronisk leverede tjenesteydelser til private forbrugere i EU.

En 3.landsvirksomhed kan frivilligt vælge at benytte denne særordning for sit salg til private i EU. Hvis 3.landsvirksomheden vælger denne mulighed, kan den nøjes med at lade sig identificere, dvs. momsregistrere, i et enkelt medlemsland, et såkaldt identifikationsmedlemsland.

3.landsvirksomheden angiver og indbetaler herefter momsen til identifikationsmedlemslandet, som overfører momsen til de rette EU-forbrugslande. Momsen skal angives og afregnes med forbrugslandets sats.

Den 3.landsvirksomhed, der ønsker at benytte særordningen, skal opfylde kravene i Rådets Direktiv 2002/38/EF og alle relevante gældende bestemmelser i det medlemsland, hvor tjenesteydelserne forbruges.

Identifikationsmedlemslandet kan under visse betingelser udelukke en 3.landsvirksomhed fra særordningen.

Når en 3.landsvirksomhed vælger særordningen, tilbagebetales al indgående moms, som virksomheden har betalt for goder og tjenesteydelser, som den har brugt med henblik på sine skattepligtige aktiviteter under særordningen, af det medlemsland, hvori den indgåede moms er blevet betalt. Tilbagebetalingen sker efter Rådets 13. momsdirektiv 86/560/EØF af 17. november 1986, jf. momslovens § 45, stk. 1.

Efter direktivet er der tale om en midlertidig ordning, der som udgangspunkt skal gælde for en periode på tre år.

Efter præambelen til direktivet kan ordningen forlænges af praktiske årsager, men bør under alle omstændigheder, baseret på erfaringerne, revideres inden tre år efter den 1. juli 2003, hvor ordningen skal sættes i gang.

Efter direktivets artikel 5 skal ordningen på grundlag af en rapport fra Kommissionen tages op til revision inden den 30. juni 2006. Dette kan ske på to måder:

1. Enten træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 93 i traktaten (enstemmighed) foranstaltninger på et ikke-diskriminerende grundlag vedrørende en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme med henblik på at pålægge, angive, opkræve og fordele afgiftsprovener fra elektronisk leverede tjenesteydelser med afgiftspligt på forbrugsstedet.
1. Eller Rådet træffer, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, med enstemmighed afgørelse om at forlænge perioden for den midlertidige ordning, hvis dette af praktiske årsager skønnes nødvendigt.

Hvis den midlertidige ordning hverken afløses af en endelig ordning eller forlænges efter 3 år, vil de nugældende regler fortsat gælde efter den 1. juli 2006.

Nedenfor er skematisk og i forenklet form vist forskellen på de gældende regler og lovforslagets/direktivets regler om den momsmæssige behandling af salg af elektronisk leverede tjenesteydelser til private kunder.

Skema 1 viser forskellen på de gældende regler og direktivets regler ved salg til private kunder i Danmark fra en dansk sælger, fra en tysk sælger (dvs. en virksomhed i andet EU-land) og fra en sælger etableret i USA (dvs. en 3.landsvirksomhed).

Skema 2 viser forskellen på de gældende regler og direktivets regler ved danske virksomheders salg til en privat dansk kunde, en privat tysk kunde (dvs. i et andet EU-land) og en privat kunde i USA (dvs. i et 3.land).

Skema 1. Den momsmæssige behandling ved virksomheders salg af digitale tjenester til private kunder i Danmark.

	Dansk sælger	Tysk sælger	USA-sælger
Gældende regler 1)	25 pct. dansk moms	Tysk moms	Ingen moms i EU
Direktivets regler	25 pct. dansk moms	Tysk moms	25 pct. dansk moms 2)

1) Reglerne er dog uklare.

2) Dog mulighed for at etablere sig i f.eks. Luxembourg (15 pct. moms) eller et andet EU-land, så der alligevel ikke kommer dansk moms.

Skema 2. Den momsmæssige behandling ved danske virksomheders salg af digitale tjenester til private kunder.

	Dansk kunde	Tysk kunde	USA-kunde
Gældende regler 1)	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms
Direktivets regler	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	0-moms

1) Reglerne er dog uklare.

Momsfakturering, herunder elektronisk

Efter de gældende regler er der i Rådets 6. momsdirektiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 kun fastsat relativt få krav til momsfakturering.

Det har således hidtil været op til medlemslandene selv at fastsætte de væsentlige regler om momsfakturering.

En forenkling af grænseoverskridende handelsprocedurer ses imidlertid bedst at kunne ske ved regler fastsat af fællesskabet.

Ifølge præamblen til direktivet om harmonisering af momsfakturering er 6. momsdirektivs gældende krav til momsfakturering ikke længere i overensstemmelse med udviklingen inden for de nye faktureringsteknologier og –metoder.

I Kommissionens rapport om anden fase af SLIM-initiativet (enklere lovgivning for det indre marked) anbefales en undersøgelse af, hvilke momsoplysninger der er nødvendige på en faktura, og hvilke juridiske og tekniske krav der bør stilles til elektronisk fakturering.

I Rådets (Ecofin) konklusioner fra juni 1998 blev det understreget, at det med udviklingen af elektronisk handel var blevet nødvendigt at skabe en retlig ramme for anvendelse af elektronisk fakturering og samtidig bevare de fiskale myndigheders kontrolmuligheder.

For at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten, er der i Rådets Direktiv 2001/115/EF opstillet en harmoniseret liste over, hvilke oplysninger der skal anføres på momsfakturaer.

I direktivet er der på momsområdet også fastsat regler om selvfakturering og uddelegering af faktureringen i underentreprise.

Endelig er der i direktivet fastsat en række fælles fremgangsmåder for elektronisk momsfakturering og for elektronisk oplagring af momsfakturaer.

Dette lovforslag gennemfører de nødvendige ændringer i momsloven som følge af direktivet om momsfakturering.

De gældende danske regler kan i det væsentlige opretholdes. De danske regler skal dog ændres på de områder, der er nævnt nedenfor.

Der skal indføres regler om, at den momspligtige person (sælger) kan delegerede faktureringen til en tredjeperson.

Ved sammenligning med gældende danske regler udvides de obligatoriske oplysninger på en momsfaktura med oplysning om momssatsen, momsbeløbet og enhedsprisen.

En momsfakturas oprindelses-ægthed og indholds-integritet skal sikres i forbindelse med elektronisk momsfakturering, men ikke nødvendigvis i form af et krav om elektronisk signatur.

Der skal indføres regler, som giver danske virksomheder mulighed for at opbevare elektroniske momsfakturaer i andre EU-lande og i 3. lande, hvormed Danmark har indgået en retslig aftale vedrørende gensidig bistand og administrativt samarbejde med en retsvirkning, der svarer til EU-reglerne.

Det skal også være en betingelse for opbevaring af elektroniske momsfakturaer i et andet land, at virksomheden via fuld elektronisk online adgang stiller alle de således oplagrede fakturaer eller oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder i det EU-medlemsland, hvori den pågældende virksomhed er etableret.

3. Provenumæssige konsekvenser

Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej

Forslaget vil umiddelbart føre til øgede momsindtægter fra virksomheder i 3.lande, der sælger ydelser leveret ad elektronisk vej til privatkunder i Danmark. Hvor leverancerne efter de hidtidige regler er momsfrie, vil de med forslaget blive momspligtige. Det gælder også selvom 3.lands virksomheden vælger at benytte sig af særordningen og kun lader sig momsregistrere i et enkelt medlemsland, det såkaldte identifikationsmedlemsland.

I modsat retning trækker, at danske virksomheder, der sælger til kunder i 3.lande, efter forslaget kan anvende en 0-sats, hvor der efter gældende regler skal pålægges 25 pct. moms, der tilfalder den danske stat. Dette vil isoleret set give et provenutab.

Forslagets umiddelbare provenumæssige konsekvenser er således dels et merprovenu ved moms på 3.landsvirksomhedernes salg til danskere, dels et provenutab ved danske virksomheders salg til kunder i 3.lande. Forslaget vil derudover have nogle afledt konsekvenser.

For det første vil merprovenuet fra 3.landes virksomheder blive modereret, hvis virksomheder i 3.lande i stigende grad bliver etableret i et EU-land frem for at vælge særordningen. I så fald tilfalder momsindtægterne dette land. Det må formodes, at de fleste virksomheder i givet fald vil foretrække et land med en lavere momssats end den danske.

For det andet vil danske virksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser, få en forbedret konkurrencesituation, hvilket vil give øgede indtjeningsmuligheder. Der vil således komme en afledt provenuvirkning i form af øget selskabs- og virksomhedsskat.

Forslagets samlede provenumæssige konsekvenser afhænger af, om Danmark er nettoeksportør eller –importør af elektroniske tjenesteydelser. Såfremt Danmark er nettoeksportør af elektroniske tjenesteydelser, vil forslaget samlet medføre et provenutab, mens det i tilfælde af, at Danmark er nettoimportør samlet vil føre til et merprovenu.

Idet statistik over handel med elektroniske tjenesteydelser er meget sparsom vil et skøn over forslagens samlede provenumæssige konsekvenser være forbundet med stor usikkerhed, ligesom det ikke er muligt at skønne over forslagens afledte konsekvenser. Den største del af handlen udgøres formentlig af handel med software og levering af billeder, men omfanget heraf samt Danmarks nettoposition på markedet er ukendt.

Det er derfor med stor usikkerhed, at forslaget skønnes provenuneutralt, svarende til at Danmarks import og eksport af elektroniske tjenesteydelser er lige store.

Uanset størrelsen og usikkerheden gælder, at danske momsregistrerede virksomheder vil få en momslettelse, mens danske privatkunder samt ikke-momsregistrerede virksomheder vil få en større momsbelastning.

Momsfakturering, herunder elektronisk

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at indebære engangsudgifter på 2,1 mill. kr. til information, fordelt med 2 mill. kr. til information om de nye faktureringsregler over for momsregistrerede virksomheder og 0,1 mill. kr. til information vedrørende de nye regler om elektronisk leverede ydelser. Udgifterne til information skal afholdes i 2003.

Som følge af de nye regler om elektronisk leverede ydelser er der endvidere engangsudgifter til edb-tilretning på 10-15 mill. kr. samt 2-3 årsværk til at forestå systemudviklingen. På nuværende tidspunkt kan det ikke vurderes, om omkostningerne til edb-tilretning skal afholdes i 2002 eller 2003.

5. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej

Forslaget giver danske virksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser, en forbedret konkurrenceposition i forhold til lande uden for EU. Hvor virksomhederne efter gældende regler skal afregne 25 procent moms ved salg til kunder i 3. lande, vil de efter forslaget kunne afregne 0-moms.

Danske virksomheders konkurrenceposition i forhold til 3. lande bliver yderligere forstærket ved at handel mellem virksomheder i 3. lande og danske privatkunder efter forslaget vil blive pålagt 25 procent moms, hvor der efter gældende regler ikke pålægges moms.

I forhold til virksomheder i andre EU-lande er danske virksomheders konkurrencesituation uændret.

Momsfakturering, herunder elektronisk

For de virksomheder, der ikke allerede på momsfakturaen medtager oplysninger om momssats, momsbeløb eller enhedsprisen vil forslaget vil betyde en engangsbyrde ved tilretning af momsfakturaen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget gennemfører bestemmelserne om den momsmæssige behandling af leveringer af radio- og tv-spredningstjenester i Rådets Direktiv 2002/38/EF. Direktivet er gengivet som bilag A til dette lovforslag.

Efter direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, skal disse tjenesteydelser behandles efter reglerne i 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 2, litra e.

Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af afgifter eller konkurrencefordrejning kan medlemslandene ifølge det nye direktivs artikel 1, stk. 1, litra c, dog anvende reglerne i 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 3.

Efter det nye direktivs artikel 1, stk. 1, litra d, som ændrer 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 4, skal medlemslandene imidlertid – ligesom ved levering af teleydelser - anvende reglerne i 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 3, litra b, når radio- og tv-spredningstjenesterne leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i et medlemsland, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for EU. Det vil sige, at leveringsstedet i forbindelse med leverancer fra virksomheder i tredjelande skal være her i landet, hvis den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted her i landet.

Bestemmelserne om radio- og tv-spredningstjenester foreslås gennemført ved at tilføje et nyt nr. 10 i momslovens § 18, stk. 1, således at de nye direktivbestemmelser om disse tjenesteydelser foreslås behandlet på samme måde som de teleydelser, som i forvejen er omfattet af 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 2, litra e, og som i forvejen er gennemført i dansk lovgivning, jf. momslovens § 18, stk. 1, nr. 9.

Efter forslaget er leveringsstedet for radio- og tv-spredningstjenester således – ligesom det i forvejen gælder for teleydelser – som udgangspunkt her i landet for ydelser, som leveres til aftagere her i landet, eller som leveres her fra landet, jf. momslovens § 18, stk. 1.

Når ydelserne leveres til aftagere her i landet, er leveringsstedet dog ikke her i landet, 1) når ydelsen udelukkende benyttes eller udnyttes uden for EU, og 2) når ydelsen leveres fra steder inden for EU til ikke afgiftspligtige personer her i landet, jf. momslovens § 18, stk. 2.

Når ydelserne leveres her fra landet, er leveringsstedet ikke her i landet, 1) når ydelsen leveres til afgiftspligtige personer i andre EU-lande, 2) når ydelsen leveres til ikke registrerede aftagere her i landet og ydelsen udelukkende benyttes eller udnyttes uden for EU, og 3) når ydelsen leveres til aftagere uden for EU og ydelsen udelukkende benyttes eller udnyttes uden for EU, jf. momslovens § 18, stk. 3.

Til nr. 2

Forslagene gennemfører bestemmelserne om den momsmæssige behandling af elektronisk leverede tjenesteydelser i Rådets Direktiv 2002/38/EF. Direktivet er gengivet som bilag A til dette lovforslag.

Til § 18 a, stk. 1

Efter artikel 1, stk. 1, litra a, i Rådets Direktiv 2002/38/EF skal elektronisk leverede tjenesteydelser behandles efter reglerne i 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 2, litra e.

I en tilføjelse som sidste "pind" i det gældende litra e omtales tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej, som "elektronisk leverede tjenesteydelser, bl.a. som anført i bilag L."

Det omtalte bilag L er med direktivet om moms på visse elektronisk leverede tjenesteydelser vedtaget som et bilag til 6. momsdirektiv. Listen er gengivet i bilag A til dette lovforslag som en del af direktivet om moms på visse elektronisk leverede tjenesteydelser. Der er tale om en vejledende liste. Det vil sige, at listen ikke er udtømmende, og at der i direktivet om elektronisk leverede tjenesteydelser ikke gives en egentlig definition af "elektronisk leverede tjenesteydelser".

Det drejer sig om elektronisk handel (e-handel). Den form for e-handel, der her er tale om, er tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej – typisk via Internettet. Denne form for e-handel betegnes også som "digitale tjenesteydelser".

Nærmere bestemt drejer det sig om den momsmæssige behandling af ydelser, som kan "downloades" – det vil sige "hentes ned" og "gemmes" - fra Internettet. Som eksempler kan nævnes computerspil, levering af information, kulturelle aktiviteter, kunst, sport, videnskab, undervisning samt lyd- og billedfrembringelser.

Til illustration kan nævnes, at den momsmæssige behandling af f.eks. en CD eller en DVD med elektronisk indhold, der kan købes i butikkerne, ikke er omfattet af de foreslåede regler.

Det er den momsmæssige behandling af ydelsen af den musik eller den film, der hentes ned fra f.eks. Internettet, der er omfattet af lovforslaget. Det gælder også, selv om musikken eller filmen samtidig findes på CD eller DVD.

CD'en og DVD'en er omfattet af reglerne om moms på varer, mens ydelsen af musikken eller filmen via Internettet er omfattet af reglerne om moms på tjenesteydelser.

Den vejledende liste i bilag L til 6. momsdirektiv som affattet ved Rådets Direktiv 2002/38/EF indeholder følgende eksempler på elektronisk leverede tjenesteydelser:

1. Levering og hosting af web-steder, fjernvedligeholdelse af software og hardware.

2. Levering og ajourføring af software.

3. Levering af billeder, tekster og information og tilrådgivningsstilling af databaser.

1. Levering af musik eller af film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning.

5. Levering af fjernundervisning.

Når en leverandør af en tjenesteydelse og dennes kunde kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at denne tjenesteydelse er en elektronisk tjenesteydelse i den i § 18 a, stk. 1, omfattede betydning. Dette fremgår af bilag L til 6. momsdirektiv.

Ifølge 6. momsdirektivs artikel 12, stk. 3, litra a, som affattet ved Rådets Direktiv 2002/38/EF, artikel 1, stk. 2, kan medlemslandene ikke anvende reducerede momssatser på elektronisk leverede tjenesteydelser. For disse tjenesteydelser kan således alene anvendes det pågældende lands normalsats, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige en sats på 25 pct.

Efter artikel 9, stk. 2, litra e, i 6. momsdirektiv som ændret ved Rådets Direktiv 2002/38/EF er leveringsstedet for elektronisk leverede tjenesteydelser, som præsteres for aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet, eller for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men uden for yderens land, det sted, hvor aftageren har etableret enten hjemstedet for sin erhvervs-mæssige virksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen præsteres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted dennes bopæl eller dennes sædvanlige opholdssted.

Denne ændring af artikel 9, stk. 2, litra e, foreslås gennemført med dette forslags affattelse af momslovens § 18 a, stk. 1.

Den foreslåede affattelse medfører, at elektronisk leverede tjenesteydelser beskattes i det pågældende udland, når ydelserne leveres fra virksomheder, der er registreret her i landet, til:

1. afgiftspligtige såvel som ikke-afgiftspligtige personer uden for EU, og
1. afgiftspligtige personer i et andet EU-land.

Til § 18 a, stk. 2

I artikel 9, stk. 2, litra f, i 6. momsdirektiv som affattet ved Rådets Direktiv 2002/38/EF er der fastsat momsregler for elektronisk leverede tjenesteydelser fra virksomheder uden for EU (3.landsvirksomheder) til ikke-afgiftspligtige (private) personer i et EU-land. I disse tilfælde er leveringsstedet det sted, hvor den private person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende, dvs. i forbrugslandet.

Denne regel foreslås gennemført ved forslag til affattelse af § 18 a, stk. 2, i momsloven.

Af bestemmelsen fremgår også, at en 3. landsvirksomhed, der leverer elektroniske tjenesteydelser til private i EU, i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 26 c som affattet ved Rådets Direktiv 2002/38/EF kan vælge at tilslutte sig en særordning for 3.landsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til private i EU, jf. bemærkningerne til § 18 b nedenfor.

De 3.landsvirksomheder, som ikke tilslutter sig særordningen, er omfattet af momslovens almindelige regler med hensyn til momsregistrering, -angivelse og -betaling mv., jf. nedenfor.

Til § 18 b

Med den foreslåede affattelse af § 18 b gennemføres en særordning for virksomheder uden for EU (3.landsvirksomheder), som sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private forbrugere i et EU-land.

Reglerne om særordningen er fastsat i 6. momsdirektivs artikel 26 c som affattet ved artikel 1, nr. 3, i Rådets Direktiv 2002/38/EF, jf. bilag A til dette lovforslag.

Ved at tilslutte sig særordningen opnår en 3.landsvirksomhed, der sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private forbrugere i flere EU-lande, at virksomheden alene behøver at lade sig momsregistrere i ét EU-land (et såkaldt identifikationsmedlemsland).

En 3.landsvirksomhed, der tilslutter sig særordningen, opnår endvidere fælles regler om angivelse og betaling af moms af sit salg af elektronisk leverede tjenesteydelser til private i EU. Når virksomheden sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private i flere EU-lande, beskattes forbruget imidlertid med de forskellige forbrugslandes momssatser (normalsatser) efter reglerne i det foreslåede § 18 a, stk. 2, jf. ovenfor.

Efter reglerne om særordningen skal 3.landsvirksomheden til de statslige told- og skattemyndigheder elektronisk indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Det identifikationsmedlemsland, som 3.landsvirksomheden vælger at lade sig registrere i, skal sørge for, at moms af 3.landsvirksomhedens ydelser opkræves og overføres til rette forbrugsmedlemsland. De nærmere regler herom er fastsat i Rådets Forordning (EF) Nr. 792/2002 af 7. maj 2002 om midlertidig ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms). Denne forordning er gengivet i bilag B til dette lovforslag.

En 3.landsvirksomhed, som ikke tilmelder sig særordningen, er omfattet af de almindelige regler ved salg til private i EU.

Det vil sige, at en 3.landsvirksomhed, som ikke tilmelder sig særordningen, og som f.eks. sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private i alle 15 EU-lande, skal lade sig momsregistrere i alle 15 EU-lande og skal følge angivelses- og betalingsreglerne i hvert enkelt EU-land.

3.landsvirksomheder, som tilmelder sig særordningen, opnår således forenklede procedurer.

I det foreslåede § 18 b, stk. 1, defineres centrale begreber i relation til særordningen.

Af stk. 2 fremgår, at det er de statslige told- og skattemyndigheder, der skal administrere ordningen for de 3.landsvirksomheder, der vælger Danmark som identifikationsmedlemsland, og at særordningen i så fald skal anvendes for alle virksomhedens leveringer af elektroniske tjenesteydelser inden for EU.

I stk. 3 fastsættes der regler om, hvilke oplysninger 3. landsvirksomheden skal anmelde til de statslige told- og skattemyndigheder.

I stk. 4 fastsættes der regler om de statslige told- og skattemyndigheders identificering af 3.landsvirksomheden ved hjælp af et såkaldt identifikationsnummer.

I stk. 5 fastsættes der regler om, under hvilke forudsætninger de statslige told- og skattemyndigheder kan udelukke en virksomhed fra særordningen.

I stk. 6 fastsættes der regler om, at virksomheder, der anvender særordningen, skal indsende en merværdiafgiftsangivelse til de statslige told- og skattemyndigheder for hvert kvartal. Merværdiafgiftsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af kvartalet. I bestemmelsen er endvidere fastsat regler om, hvilke oplysninger virksomheden skal give på merværdiafgiftsangivelsen.

Efter stk. 7 skal merværdiafgiftsangivelsen udarbejdes i danske kroner. Dermed benyttes en bestemmelse i Rådets Direktiv 2002/38/EF, hvorefter medlemslande, der ikke har indført euroen, kan kræve, at merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i den nationale valuta. Endvidere indeholder stk. 7 regler om, hvilke valutakurser der skal anvendes ved valutaomregning.

Efter stk. 8 skal momsen indbetales, samtidig med at merværdiafgiftsangivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i danske kroner. Dermed benyttes en bestemmelse i Rådets Direktiv 2002/38/EF, hvorefter medlemslande, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsindbetalingen skal ske til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

Efter stk. 9 kan 3.landsvirksomheden få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Til grund for denne regel ligger en bestemmelse i Rådets Direktiv 2002/38/EF, hvorefter en 3.landsvirksomhed, der anvender særordningen, uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF (13. momsdirektiv) får tilbagebetalt merværdiafgift i overensstemmelse med 13. momsdirektiv i stedet for at foretage fradrag efter artikel 17, stk. 2, i 6. momsdirektiv. Efter bestemmelsen i Rådets Direktiv 2002/38/EF finder artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i 13. momsdirektiv ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med elektroniske leverancer, der er omfattet af særordningen.

Dette betyder, at medlemslandene ikke kan gøre tilbagebetaling betinget af, at 3.lande yder tilsvarende fordele med hensyn til omsætningsafgifter, jf. artikel 2, stk. 2, i 13. momsdirektiv, at medlemslandene ikke kan kræve, at der udpeges en repræsentant over for skatte- og afgiftsmyndighederne, jf. artikel 2, stk. 3, i 13. momsdirektiv, og at medlemslandene ikke kan udelukke visse udgifter eller underkaste tilbagebetalingen yderligere betingelser, jf. artikel 4, stk. 2, i 13. momsdirektiv.

I stk. 10 fastsættes der nærmere regler om det regnskab, som 3.landsvirksomheden skal føre med hensyn til de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Det fremgår af bestemmelsen, at regnskab efter anmodning skal gøres elektronisk tilgængeligt for de statslige told- og skattemyndigheder, og at dette skal ske inden for den tidsfrist, som de statslige told- og skattemyndigheder fastsætter i anmodningen. Reglerne om de statslige told- og skattemyndigheders

elektroniske adgang gælder, uanset om disse myndigheder repræsenterer Danmark i egenskab af at være identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland, jf. definitionen af disse begreber i forslaget til affattelse af § 18 b, stk. 1. I overensstemmelse med direktivet skal regnskabet opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

Efter *stk. 11* bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om særordningen. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give mulighed for præcisering, uddybning eller justering af procedurer i forhold til de afgiftspligtige, når de første praktiske erfaringer med ordningen er indhøstet.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i nr. 2.

Til nr. 4

Efter forslaget beskattes elektroniske tjenesteydelser, som leveres fra EU-virksomheder til aftagere etableret i 3. lande og til afgiftspligtige personer i andre EU-lande med 0-sats.

Til nr. 5

Efter momslovens § 42, stk. 4, kan virksomheder, der lejer personkøretøjer i mere end 6 måneder i sammenhæng, fradrage momsen af lejen, dog højst med 25 pct. af et særligt fradragsgrundlag. Det er en betingelse for fradraget, at mindst 10 pct. af den årlige kørsel med det lejede køretøj anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Det særlige fradragsgrundlag opgøres efter regler i momslovens § 42, stk. 5. Fradragsgrundlaget er en vis procentdel af den registreringsafgift, som er betalt ved indregistreringen af det udlejede køretøj.

I de første 3 år fra køretøjets indregistrering er fradragsgrundlaget 2 pct. pr. måned af registreringsafgiftsbeløbet. I de følgende år er grundlaget 1 pct. pr. måned.

Hvis et køretøj har været i brug inden registreringen, eller hvis første registreringstidspunkt ikke kan fastslås, regnes perioden fra køretøjets fremstillingstidspunkt. Hvis registreringsafgiftsbeløbet er ukendt, anvendes i stedet 55 pct. af udlejerens anskaffelsespris inklusive afgifter for køretøjet.

Efter § 42, stk. 5, sidste pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for fakturering af fradraget. Denne bemyndigelse til skatteministeren er udmøntet i § 39, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven (momsloven). Efter denne bestemmelse skal det månedlige fradragsbeløb efter § 42, stk. 4 og 5, fremgå af fakturaen, når en registreret virksomhed udlejer eller leaser personkøretøjer ud til registrerede virksomheder for en periode på mere end 6 måneder.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 5, sidste pkt., pålægger reelt udlejer en pligt til at give både lejeren og de statslige told- og skattemyndigheder de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af det særlige momsfradrag.

Efter direktivet om harmonisering af momsfakturering kan bemyndigelsesbestemmelsen imidlertid ikke opretholdes i sin nuværende form. Dette skyldes, at momsbeløbet ikke indgår blandt de generelle obligatoriske krav til oplysninger på en momsfaktura, hvis der anvendes en særordning som i det foreliggende tilfælde, jf. punkt 10 i opstillingen af obligatoriske oplysninger, som skal gives på en faktura. Denne opstilling findes i afsnittet "Generelle krav til indholdet af en momsfaktura" i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

På denne baggrund foreslås, at skatteministeren i stedet for bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af momsfradraget efter § 42, stk. 4 og 5.

Det er tanken at udmønte bestemmelsen ved at ændre momsbekendtgørelsen således, at udlejer ikke skal have pligt til at give yderligere oplysninger end efter de gældende regler. Eneste forskel i forhold til gældende regler vil således blive, at oplysningerne ikke nødvendigvis behøver at fremgå af momsfakturaen.

Til nr. 6

Med forslaget gennemføres regler i direktivet om momsfakturering, hvorefter enhver afgiftspligtig person er forpligtet til at sørge for, at der udstedes en faktura af den afgiftspligtige selv, af den afgiftspligtiges kunde eller i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning af en tredjeperson for levering af goder eller tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer.

Den registrerede virksomhed

Indholdet af forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 1, svarer til indholdet af den gældende affattelse af momslovens § 52, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Kunden

Direktivet om moms fakturering giver mulighed for, at kunden (modtageren af en vare eller en tjenesteydelse) udsteder faktura. En gældende dansk regel herom findes i momslovens § 52, stk. 1, 3. pkt. Efter denne regel anses faktureringspligten for opfyldt, hvis modtageren udsteder et afregningsbilag (dvs. en faktura). Denne regel opretholdes med forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 2, 1. pkt.

Med forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 2, 2. pkt., gennemføres en bestemmelse i direktivet, hvorefter en afgiftspligtig persons kunde kan udstede fakturaer for den afgiftspligtiges levering af goder eller tjenesteydelser under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den afgiftspligtige, der foretager leveringen af goderne eller tjenesteydelserne.

Efter direktivet fastlægger de medlemsstater, på hvis område goderne eller tjenesteydelserne leveres, de nærmere betingelser for den forud indgåede aftale og fremgangsmåden for godkendelse af den afgiftspligtige person og dennes kunde imellem. Herudover giver direktivet mulighed for, at medlemsstaterne kan stille andre krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, når kunder til disse afgiftspligtige personer udsteder fakturaer. Medlemsstaterne kan blandt andet kræve, at sådanne fakturaer udstedes i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning. Disse krav skal under alle omstændigheder være de samme, uanset hvor kunden er etableret.

Ovennævnte muligheder for at fastsætte nærmere regler om betingelser for, at kunden kan udstede faktura, vil blive udmøntet i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven (momsbekendtgørelsen).

Efter momslovens gældende § 52, stk. 1, 4. pkt., skal kunden, som udsteder et afregningsbilag, dvs. en faktura, sikre, at leverandøren er en registreret virksomhed. Efter de gældende danske regler har køberen således fælles ansvar med sælgeren for, at sidstnævnte er momsregistreret. I praksis kan dette ansvar udøves ved blandt andet at foretage opslag i www.toldskat.dk / Tast • Selv / Verifikation af danske momsnumre, hvor køberen kan få dokumenteret momsregistreringen.

Denne gældende danske regel ophæves med dette lovforslag. Det er imidlertid tanken at flytte reglen fra momsloven til momsbekendtgørelsen, idet den anses for en naturlig og integreret del af forudsætningerne for ovennævnte aftale mellem de to parter og ovennævnte fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura.

Tredjeperson

Efter forslaget indsættes i momslovens § 52, stk. 3, en regel om, at faktureringspligten anses for opfyldt, hvis en tredjeperson i den registrerede virksomheds navn og for dennes regning udsteder en faktura til modtageren af varen eller tjenesteydelsen.

Med den foreslåede regel ændres momslovens faktureringsregler som følge af, at moms faktureringsdirektivet giver adgang til, at en tredjeperson kan udstede moms faktura til modtageren af en vare eller tjenesteydelse, hvis det sker i den afgiftspligtige leverandørs navn og for dennes regning.

Bemyndigelsesbestemmelse

Efter de gældende regler i momslovens § 52, stk. 1, sidste pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg samt fastsætte begrænsninger for anvendelsen af afregningsbilag.

Denne bemyndigelsesbestemmelse kan opretholdes. Af redaktionelle grunde foreslås bestemmelsen flyttet til momslovens § 52, stk. 4.

Bemyndigelsesbestemmelsen er blevet anvendt til at fastsætte nærmere regler om fakturakrav i kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven.

Bekendtgørelsen vil blandt andet blive tilpasset direktivets regler om betingelserne for, at kunden og en tredjeperson kan udstede faktura, jf. ovenfor.

Momsbekendtgørelsen skal også tilpasses følgende regler om oplysninger, der ifølge direktivet om moms fakturering *som udgangspunkt er obligatoriske krav til indholdet af en moms faktura* (se dog nærmere om forenkledede fakturaer nedenfor):

- a. Udstedelsesdato.
- a. Et fortløbende nummer, der bygger på en eller flere serier, og som identificerer den enkelte faktura.
- a. Den momspligtige sælgers momsregistreringsnummer.
- a. Den momspligtige kundes registreringsnummer.
- a. Den momspligtige sælgers og dennes kundes fulde navn og adresse.
- a. Mængden og arten af de leverede goder eller omfanget og arten af de leverede tjenesteydelser.
- a. Den dato, hvor levering af goderne eller tjenesteydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor et afdragsbeløb betales, forudsat at en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato.
- a. Afgiftsgrundlaget angivet for hver enkelt sats eller fritagelse, enhedsprisen uden afgift, eventuelle prisnedslag, bonus og rabatter, hvis de ikke er medregnet i enhedsprisen.
- a. Gældende momssats.
- a. Det momsbeløb, der skal betales, dog ikke hvis der anvendes en særordning, hvorefter en sådan oplysning er udelukket.
- a. Ved fritagelse, eller når kunden er betalingspligtig, henvisning til den relevante bestemmelse i 6. momsdirektiv eller til den tilsvarende nationale bestemmelse eller til anden angivelse af, at leveringen er fritaget eller underlagt anvendelse af "reverse charge"-proceduren.
- a. Ved levering af et nyt transportmiddel inden for Fællesskabet, de oplysninger, der er anført i 6. momsdirektiv, artikel 28 a, stk. 2.
- a. Ved anvendelse af ordningen med fortjenstmargen, henvisning til artikel 26 eller 26a eller de tilsvarende nationale bestemmelser eller enhver anden angivelse af, at ordningen med fortjenstmargen er anvendt.
- a. I tilfælde, hvor den betalingspligtige person er en repræsentant over for skattemyndighederne i henhold til 6. momsdirektiv, artikel 21, stk. 2, den pågældende repræsentants registreringsnummer og den pågældendes fulde navn og adresse.

Ved sammenligning med gældende danske regler udvides de obligatoriske oplysninger på en moms faktura med oplysning om momssatsen, momsbeløbet, enhedsprisen og leveringsdatoen, forudsat at en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato.

Medlemslandene kan ikke forlange, at fakturaerne skal underskrives.

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det afgiftsbeløb, der skal betales, er angivet i den nationale valuta for den medlemsstat, hvor leveringen af goderne eller tjenesteydelserne finder sted, ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i 6. momsdirektiv, artikel 11, punkt C, stk. 2.

Medlemsstaterne kan, når det er nødvendigt af kontrollensyn, kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af goder eller tjenesteydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer på deres område.

Efter momslovens § 42, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om fakturering af et særligt fradrag for momspligtige virksomheders leje af personkøretøjer. Denne bestemmelse kan ikke opretholdes, men foreslås ændret til en bestemmelse, hvorefter skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af det særlige fradrag, jf. nær mere herom bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Efter momslovens § 52, stk. 1, 4. pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg. Af redaktionelle grunde foreslås denne bemyndigelsesbestemmelse som nævnt ovenfor flyttet til momslovens § 52, stk. 4.

Bestemmelsen er hidtil blevet anvendt til i momsbekendtgørelsen at fastsætte regler om forenklede moms fakturaer. Sådanne regler kan opretholdes, idet direktivet om moms fakturering indeholder regler om, at en faktura under visse betingelser ikke behøver at opfylde alle de krav, der er beskrevet ovenfor.

Fakturaerne skal dog under alle omstændigheder indeholde følgende oplysninger:

1. Udstedelsesdato.
1. Identifikation af den momspligtige person.
1. Identifikation af, hvilken type goder eller tjenesteydelser der er blevet leveret.
4. Angivelse af afgiftsbeløbet eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf.

Efter gældende danske regler om forenklede fakturaer skal på fakturaen oplyses fakturadato, et fortløbende nummer, sælgerens navn og salgsbeløbets størrelse. Efter direktivet skal yderligere oplyses leverancens art, jf. punkt 3 ovenfor, og momsbeløbet eller de nødvendige oplysninger til beregning heraf, jf. punkt 4 ovenfor.

Det er en betingelse for at anvende direktivets regler om forenklede moms fakturaer, at samrådsproceduren med det rådgivende udvalg (Momskomitéen) efter 6. moms direktiv artikel 29 overholdes. Momskomitéen består af repræsentanter for medlemslandene og Kommissionen. Formanden for udvalget er en repræsentant for Kommissionen.

Denne betingelse indebærer, at en tilpasning til direktivet af reglerne om forenklede moms fakturaer i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven (momsbekendtgørelsen) skal følge samrådsproceduren i forhold til Momskomitéen.

Forudsætninger for at anvende reglerne om forenklede moms fakturaer er i øvrigt,

1. at fakturabeløbet er lille, eller
1. at handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det vanskeligt at overholde samtlige 14 ovennævnte forpligtelser.

Medlemslandene kan selv fastsætte yderligere betingelser for at anvende reglerne om forenklede moms fakturaer.

Forenklede moms fakturaer kan dog ikke anvendes ved elektronisk moms fakturering, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Kreditnotaer m.v.

De gældende regler i momslovens § 52, stk. 2, 1. og 2. pkt., om udstedelse af kreditnotaer ved returnering af varer og ved afslag i prisen efter udstedelsen af en faktura kan opretholdes. Det samme kan reglerne i § 52, stk. 2, 3. pkt., om udstedelse af faktura for efterbetaling. Af redaktionelle grunde foreslås disse regler flyttet til momslovens § 52, stk. 5.

Til nr. 7

Momslovens gældende § 52, stk. 6, som bliver stk. 9, om opbevaring af kopier af fakturaer og kreditnotaer foreslås ophævet. Der er tale om en konsekvensændring, idet de regler, der foreslås i nr. 8, træder i stedet for det gældende § 52, stk. 6.

Til nr. 8

Efter det foreslåede § 52 a, stk. 1, skal enhver registreret virksomhed sørge for, at kopier af moms fakturaer, afregningsbilag og kreditnotaer som nævnte i § 52 opbevares af leverandøren.

Efter det foreslåede § 52 a, stk. 2, kan udstedte eller modtagne moms fakturaer ad elektronisk vej dog oplagres i udlandet på betingelse af, at den registrerede virksomhed meddeler de statslige told- og skattemyndigheder og politiet oplagringsstedet.

Hermed gennemføres regler i Rådets Direktiv 2001/115/EF af 20 december 2001, hvorefter der gives adgang til på visse betingelser, jf. § 52 a, stk. 3 og 4, at opbevare elektroniske momsfakturaer i udlandet. Endvidere anvendes en mulighed i nævnte direktiv, hvorefter medlemslandene kan bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal meddele dem oplagringsstedet, når det ligger uden for deres område.

I overensstemmelse med reglerne i Rådets Direktiv 2001/115/EF stilles der i det foreslåede § 52 a, stk. 3, betingelser for oplagring af elektroniske momsfakturaer i et andet EU-land.

Betingelserne herfor er, at de statslige told- og skattemyndigheder og politiet har ret til fuld elektronisk onlineadgang, downloading og anvendelse af momsfakturaerne uden unødigt forsinkelse, hvis disse myndigheder anmoder om det. "Uden unødigt forsinkelse" vil sige inden for den tidsfrist, som myndighederne fastsætter.

Efter anmodning skal myndighederne have elektronisk adgang til momsfakturaerne og kunne downloade og anvende oplysningerne i momsfakturaerne i det omfang, de finder det nødvendigt af kontrollensyn. "Finder det nødvendigt af kontrollensyn" vil sige: når kontrolmyndigheden har besluttet at kontrollere et givet område, hvor pågældende oplysninger skal anvendes.

Af artikel 3 i ovennævnte direktiv fremgår det, at de kompetente myndigheder skal følge reglerne i det medlemsland, som den afgiftspligtige person er etableret i.

Efter direktivet om momsfakturering fastsætter medlemslandene i øvrigt, hvor længe afgiftspligtige personer skal sørge for oplagring af fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område, og hvor længe afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de har modtaget.

Det betyder, at en virksomhed ved opbevaring af købs- og salgsfakturaer i et andet land er omfattet af reglerne om opbevaringsperiode i det land, hvor virksomheden er etableret. Efter de danske regler er opbevaringsperioden 5 år.

Efter det foreslåede § 52 a, stk. 4, kan oplagring af elektroniske momsfakturaer ikke ske i et land uden for EU (et 3.land), med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i stk. 3 nævnte ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse af oplysningerne i momsfakturaen. Til grund for dette forslag ligger en bestemmelse i artikel 1 i Rådets Direktiv 2001/115/EF, hvorefter medlemslandene kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af oplagring af momsfakturaer i 3.lande, som ikke opfylder de nævnte betingelser.

Fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej, skal accepteres af medlemsstaterne på betingelse af, at ægtheden af deres oprindelse og integriteten af deres indhold garanteres. Dette kan ske:

1. Enten ved hjælp af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer. Medlemslandene kan dog kræve, at den avancerede elektroniske signatur er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret ved hjælp af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. artikel 2, stk. 6 og 10, i ovennævnte di .
1. Eller ved hjælp af elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i Kommissionens henstilling 1994/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling, når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægtheden af dataenes oprindelse og deres integritet. Medlemslandene kan dog i henhold til betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at en supplerende oversigt på papir er nødvendig.

Momsfakturaer kan dog fremsendes ad elektronisk vej efter andre metoder end ovenstående under forudsætning af, at den eller de berørte medlemsstater accepterer disse.

Direktivets regler om sikkerhed ved elektronisk momsfakturering giver ikke anledning til ændringer i gældende danske regler herom.

Til § 2

Efter ikrafttrædelsesbestemmelserne i Rådets Direktiv 2002/38/EF (moms på radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser) såvel som i Rådets Direktiv 2001/115/EF (momsfakturering) skal direktivreglerne gennemføres i national lovgivning således, at de har virkning i alle 15 medlemslande fra samme tidspunkt.

På denne baggrund foreslås, at reglerne om moms på radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser skal have virkning fra og med 1. juli 2003, idet direktivet herom skal gennemføres i medlemslandene med virkning fra dette tidspunkt.

Tilsvarende foreslås, at reglerne om moms fakturering skal have virkning fra og med 1. januar 2004, idet direktivet herom skal gennemføres i national lovgivning med virkning fra dette tidspunkt.

Bilag A

RÅDETS DIREKTIV 2002/38/EF

af 7. maj 2002

om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF

hvad angår merværdiafgiftssystemet

for radio- og tv-spredningstjenester

og visse elektronisk leverede tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen 1)

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet 2)

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg 3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De nuværende momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser i artikel 9 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag 4) - er ikke tilstrækkelige til at omfatte sådanne tjenester, der forbruges i Fællesskabet, og de kan heller ikke hindre konkurrenceforvridning på dette område.

(2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør en sådan konkurrenceforvridning fjernes, og der bør indføres nye, harmoniserede regler for denne type aktiviteter. På området for elektronisk handel bør der navnlig ske beskatning af disse tjenester i Fællesskabet, når de leveres mod vederlag og anvendes af kunder, som er etableret her, og de bør ikke beskattes, hvis de anvendes uden for Fællesskabet.

(3) Med henblik herpå bør radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser fra tredjelande til personer etableret i Fællesskabet eller fra Fællesskabet til aftagere etableret i tredjelande beskattes på aftagerens sted.

(4) For at definere elektronisk leverede tjenesteydelser bør eksempler på sådanne tjenesteydelser medtages i et bilag til direktivet.

(5) For at gøre det lettere for operatører, der leverer tjenesteydelser elektronisk, og som hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i Fællesskabet, at overholde afgiftsmæssige forpligtelser, bør der indføres en særordning. Ved anvendelse af denne ordning bør en operatør, der leverer sådanne tjenesteydelser ad elektronisk vej til ikke-afgiftspligtige personer inden for Fællesskabet, hvis han ikke på anden måde er momsregistreret i Fællesskabet, kunne vælge identifikation i en enkelt medlemsstat.

(6) Den ikke-etablerede operatør, der ønsker at benytte sig af særordningen, bør opfylde kravene i denne og alle relevante gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne forbruges.

(7) Identifikationsmedlemsstaten bør under visse betingelser kunne udelukke en ikke-etableret operatør fra denne særordning.

(8) Når en ikke-etableret operatør vælger særordningen, tilbagebetales al indgående merværdiafgift, som han har betalt for goder og tjenesteydelser, som han har brugt med henblik på sine skattepligtige aktiviteter under særordningen, af den medlemsstat, i hvilken den indgåede merværdiafgift er blevet betalt, jf. ordningerne i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område 5). De fakultative begrænsninger for tilbagebetaling i artikel 2, stk. 2 og 3, samt artikel 4, stk. 2, i samme direktiv bør ikke finde anvendelse.

(9) Medlemsstaterne bør på betingelser, som de selv fastsætter, give tilladelse til, at visse momsopgørelser og -angivelser kan afgives ad elektronisk vej og kan også kræve, at det sker elektronisk.

(10) De bestemmelser, der vedrører indførelse af elektroniske afgiftsangivelser, bør vedtages permanent. Det er ønskeligt, at alle andre bestemmelser vedtages midlertidigt for en periode på tre år, som kan forlænges af praktiske årsager, men de bør under alle omstændigheder, baseret på erfaringerne, revideres inden tre år efter den 1. juli 2003.

(11) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende midlertidige ændringer:

1) Artikel 9 ændres således:

a) I stk. 2, litra e), ændres det afsluttende punktum til et komma, og der tilføjes følgende led:

"– radio- og tv-spredningstjenester,

– elektronisk leverede tjenesteydelser, bl.a. som anført i bilag L."

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

"f) Det sted, hvor de i det sidste led af litra e) anførte tjenesteydelser leveres, er, når de præsteres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelserne leveres, uden for Fællesskabet, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet, det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende."

c) I stk. 3 affattes den indledende sætning således:

"3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser i henhold til stk. 2, litra e), med undtagelse af de tjenesteydelser, der er nævnt i sidste led, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og også med hensyn til udlejning af transportformer anse:"

d) Stk. 4 affattes således:

"4. I forbindelse med teletjenester og radio- og tv-spredningstjenester i henhold til stk. 2, litra e), anvender medlemsstaterne stk. 3, litra b), når de leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet."

2) I artikel 12, stk. 3, litra a), tilføjes følgende fjerde afsnit:

"Tredje afsnit finder ikke anvendelse på de tjenesteydelser, der henvises til i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e)."

3) Der tilføjes følgende artikel:

"Artikel 26c

Særordning for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

A. Definitioner

I denne artikel forstås med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser ved:

- a) "ikke-etableret afgiftspligtig person", en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i henhold til artikel 22.
- b) "elektroniske tjenesteydelser" og "elektronisk leverede tjenesteydelser", de tjenesteydelser, der henvises til i artikel 9, stk. 2, litra e), andet led.
- c) "identifikationsmedlemsstat", den medlemsstat, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som afgiftspligtig inden for Fællesskabets område påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne artikel.
- d) "forbrugsmedlemsstat", den medlemsstat, hvor leveringen af de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til artikel 9, stk. 2, litra f).
- e) "merværdiafgiftsangivelse", en angivelse som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hver medlemsstat.

B. Særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser

1. Medlemsstaterne skal tillade en ikke-etableret afgiftspligtig person, som leverer elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, at anvende en særordning i henhold til følgende bestemmelser. Særordningen finder anvendelse på alle leveringer inden for Fællesskabet.

2. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig til identifikationsmedlemsstaten, hvis han ikke mere er omfattet af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Oplysningerne fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige aktiviteter skal indeholde følgende enkeltheder til identifikationen: navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt momsregistreringsnummer i hans hjemland, og en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i Fællesskabet. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal meddele identifikationsmedlemsstat en enhver ændring i de afgivne oplysninger.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal identificere den ikke-etablerede afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt nummer. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne have deres egne identifikationsordninger.

Identifikationsmedlemsstaten skal elektronisk meddele den ikke-etablerede afgiftspligtige person det identifikationsnummer, der er tildelt ham.

4. Identifikationsmedlemsstaten skal udelukke den ikke-etablerede afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret, hvis:

- a) han meddeler, at han ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser, eller
- b) det på anden måde kan antages, at hans afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller
- c) han ikke længere opfylder de nødvendige krav for at måtte anvende særordningen, eller

d) han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

5. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal til identifikationsmedlemsstaten elektronisk indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den indberetningsperiode, som angivelsen vedrører.

Merværdiafgiftsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor afgifter er forfaldne, den samlede værdi uden moms af leverancerne af elektroniske tjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. Også de gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal angives.

6. Merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i euro. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at afgiftsangivelsen udarbejdes i den nationale valuta. Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når merværdiafgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

7. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal indbetale merværdiafgiften, samtidig med at angivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

8. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får en ikke-etableret afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 17, stk. 2, i nærværende direktiv, tilbagebetalt merværdiafgift i overensstemmelse med direktiv 86/560/EØF. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med elektroniske leverancer, der er omfattet af denne særordning.

9. En ikke-etableret afgiftspligtig person fører et tilstrækkeligt detaljeret regnskab med de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, til at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den i punkt 5 nævnte merværdiafgiftsangivelse er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for identifikationsmedlemsstaten og for forbrugsmedlemsstaten. Dette regnskab skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

10. Artikel 21, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse på en ikke-etableret afgiftspligtig person, som har valgt denne særordning."

Artikel 2

I artikel 28h i direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer i artikel 22:

1) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne anmeldelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk."

2) Stk. 4, litra a), affattes således:

"a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk."

3) Stk. 6, litra a), affattes således:

"a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk."

4) Stk. 6, litra b), andet afsnit, affattes således:

"Oversigten over angivelserne udarbejdes for hvert kvartal i en periode og efter procedurer, der fastlægges af medlemsstaterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne om administrativt samarbejde inden for indirekte beskatning under alle omstændigheder overholdes. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk."

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Artikel 1 anvendes for en periode på tre år fra datoen i artikel 3, stk. 1.

Artikel 5

Rådet tager på grundlag af en rapport fra Kommissionen bestemmelserne i artikel 1 i dette direktiv op til revision inden den 30. juni 2006 og træffer enten i overensstemmelse med artikel 93 i traktaten foranstaltninger på et ikke-diskriminerende grundlag vedrørende en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme med henblik på pålæggelse, angivelse, opkrævning og fordeling af afgiftsprovenu fra elektronisk leverede tjenesteydelser med afgiftspligt på forbrugsstedet eller, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, med enstemmighed afgørelse om forlængelse af perioden i artikel 4, hvis det af praktiske årsager skønnes nødvendigt.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2002.

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand

BILAG

"BILAG L

Vejledende liste over elektronisk leverede tjenesteydelser i henhold til artikel 9, stk. 2, litra e):

1. Levering og hosting af web-steder, fjernvedligeholdelse af software og hardware

2. Levering og ajourføring af software

3. Levering af billeder, tekster og information og tilrådgivningsstilling af databaser

4. Levering af musik eller af film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning

5. Levering af fjernundervisning

Når en leverandør af en tjenesteydelse og hans kunde kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at denne tjenesteydelse er en elektronisk tjenesteydelse i den i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlede betydning."

Bilag B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 792/2002

af 7. maj 2002

om midlertidig ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektroniske leverede tjenesteydelser) opstiller en ramme for beskattning af elektroniske leverancer i Fællesskabet fra afgiftspligtige personer, der hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i Fællesskabet .

(2) Forbrugsmedlemsstaten er primært ansvarlig for, at det sikres, at ikke-etablerede leverandører overholder deres forpligtelser. Med henblik herpå skal de oplysninger, der er nødvendige for at anvende den særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 26c Rådets sjette i direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, overføres til de pågældende medlemsstater.

(3) Det er nødvendigt at sikre, at den skyldige merværdiafgift for sådanne leverancer overføres til konti, som forbrugsmedlemsstaterne har udpeget.

(4) Ifølge reglerne i direktiv 77/388/EØF skal en ikke-etableret afgiftspligtig person, der leverer ydelser som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), sidste led, i direktivet, opkræve moms af en kunde, der er etableret eller har bopæl i Fællesskabet, medmindre han har forvissat sig om, at hans kunde er afgiftspligtig. Den i direktivets artikel 26c omhandlede særordning finder kun anvendelse på ydelser til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl i Fællesskabet. Det er således klart, at en ikke-etableret afgiftspligtig person har brug for visse oplysninger om sin kunde.

(5) Med henblik herpå kan der i de fleste tilfælde gøres brug af den facilitet, der er tilgængelig i medlemsstaterne i form af elektroniske databaser med et register over personer, der har fået et momsregistreringsnummer i den pågældende medlemsstat.

(6) Det er derfor nødvendigt at udvide det fælles system til udveksling af visse oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 218/92.)

(7) Forordningens bestemmelser bør anvendes midlertidigt i en periode på tre år, som kan forlænges af praktiske årsager, og forordning (EØF) nr. 218/92 bør derfor midlertidigt ændres tilsvarende -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 218/92 foretages følgende midlertidige ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

"Med henblik herpå fastsættes der procedurer for den elektroniske udveksling af momsoplysninger vedrørende transaktioner inden for Fællesskabet samt vedrørende elektronisk leverede tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår ydelser, der er omfattet af denne særordning, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder."

2) Artikel 2, stk. 1, niende led, affattes således:

"– levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet: levering af tjenesteydelser, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 28b, punkt C, D, E eller F, i direktiv 77/388/EØF".

3) Artikel 6, stk. 4, affattes således:

"4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal sikre, at personer, der er involveret i levering af goder eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og personer, der leverer tjenesteydelser som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), sidste led, i direktiv 77/388/EØF, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af enhver nærmere bestemt persons momsregistreringsnummer. I overensstemmelse med proceduren i artikel 10 skal medlemsstaterne navnlig give denne bekræftelse ad elektronisk vej."

4) Følgende afsnit indsættes:

"AFSNIT III A

Bestemmelser vedrørende særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF

Artikel 9a

De følgende bestemmelser finder anvendelse med hensyn til særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF. Definitionerne i punkt A i denne artikel finder også anvendelse med henblik på dette afsnit.

Artikel 9b

1. De oplysninger, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, som anført i artikel 26c, punkt B, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, skal forelægges ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 10.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater inden for ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 10.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal ad elektronisk vej omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en ikke-etableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

Artikel 9c

1. Angivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 26c, punkt B, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF indsendes elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 10.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat inden for ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 10.

3. Identifikationsmedlemsstaten fremsender ad elektronisk vej de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 9d

Bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 26c, punkt B, stk. 2 og 5, i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 9e

Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil. Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest 10 dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

Hvis den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

Artikel 9f

1. Medlemsstaterne underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 9e.

2. Medlemsstaterne underretter omgående ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i standardafgiftssatsen."

5) I artikel 13 bliver den nuværende tekst stk. 2, og der indsættes et nyt stk. 1, der er affattet således:

"1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de eksisterende eller nye kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, som er nødvendige for at gennemføre den udveksling af oplysninger, der beskrives i artikel 9b og 9c, er funktionsdygtige senest den dato, der er angivet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2002/38/EF. Kommissionen vil være ansvarlig for den eventuelle udvikling af Common Communications Network/Common Systems Interface (CCN/CSI), der er nødv. endig for at gennemføre udvekslingen af disse oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne vil være ansvarlige for den eventuelle udvikling i deres systemer, der er nødvendig for at disse oplysninger kan blive udvekslet ved hjælp af CCN/CSI."

Artikel 2

Artikel 1 anvendes i den periode, der er fastlagt i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF.

Der skal ikke foretages nogen informationsudveksling i henhold til denne forordning før den 1. juli 2003.

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2002.

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand

Bilag C

RÅDETS DIREKTIV 2001/115/EF

af 20. december 2001

om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på forenkling, modernisering og harmonisering af kravene til fakturering med hensyn til merværdiafgift

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen 1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet 2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg 3), og

ud fra følgende betragtninger:

3. For øjeblikket er der kun fastsat relativt få krav til fakturering i den version af artikel 22, stk. 3, der fremgår af artikel 28h, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag 4), hvorfor det er op til medlemsstaterne at fastsætte de væse krav. Dertil kommer, at disse krav ikke længere er i overensstemmelse med udviklingen inden for de nye faktureringsteknologier og -metoder.
3. I Kommissionens rapport om anden fase af SLIM-initiativet (enklere lovgivning for det indre marked) anbefales en undersøgelse af, hvilke oplysninger der for så vidt angår moms er nødvendige på en faktura, og hvilke juridiske og tekniske krav der bør stilles til elektronisk fakturering.

3. I Rådets (øko-fin) konklusioner fra juni 1998 blev det understreget, at det med udviklingen af elektronisk handel var blevet nødvendigt at skabe en retlig ramme for anvendelse af elektronisk fakturering og samtidig bevare de fiskale myndigheders kontrolmuligheder.
3. For at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten, er det derfor nødvendigt, at der med henblik på merværdiafgiften på fællesskabsplan opstilles en harmoniseret liste over, hvilke oplysninger der skal anføres på fakturaer, og en række fælles fremgangsmåder for elektronisk fakturering og for elektronisk oplagring af fakturaer, samt for selv fakturering og uddelegering af faktureringen i underentreprise.
3. Endelig bør oplagring af fakturaer ske i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger 5).
3. Grækenland har efter indførelsen af overgangsordningen for moms i 1993 bibeholdt betegnelsen EL i stedet for GR, som er fastsat i den internationale standardkode ISO-3166 alpha 2, hvortil der henvises i artikel 22, stk. 1, litra d); i betragtning af de konsekvenser, som en ændring af betegnelsen ville få for samtlige medlemsstater, er det vigtigt at indføre en bestemmelse om, at Grækenland undtages fra ISO-standard.
3. Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres i overensstemmelse med de nedenfor anførte artikler.

Artikel 2

I artikel 28h, der erstatter artikel 22 i sjette direktiv, foretages følgende ændringer af artikel 22:

1) I stk. 1, litra d), indsættes følgende sætning:

"Den Helleniske Republik kan dog anvende betegnelsen "EL"."

2) Stk. 3 affattes således:

"3.a) Enhver afgiftspligtig person er forpligtet til at sørge for, at der udstedes en faktura af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson for levering af goder eller tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson udstedes en fak or levering af goder, som er omhandlet i artikel 28b, punkt B, stk. 1, og for levering af goder foretaget på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser.

Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson udstedes en faktura for de afdrag, han modtager, før en af de i første afsnit omhandlede leveringer af goder har fundet sted, og for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før tjenesteydelsen er afsluttet.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser bortset fra dem, der er omhandlet i de foregående afsnit, som de leverer på deres område. I så fald kan medlemsstaterne pålægge færre forpligtelser i forbindelse med disse fakturaer end dem, der er anført i litra b), c) og d).

Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer fra at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser, som de leverer på deres område, og som med eller uden tilbagebetaling af tidligere erlagt afgift er fritaget i medfør af artikel 13 og artikel 28, stk. 2, litra a), og stk. 3, litra b).

Ethvert dokument eller enhver meddelelse, der specifikt og utvetydigt ændrer og henviser til den oprindelige faktura, ligestilles med en faktura. De medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan fritage sådanne dokumenter eller meddelelser fra visse obligatoriske angivelser.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, som leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, en frist for udstedelse af fakturaer.

På betingelser, der fastsættes af de medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan en faktura udstedes periodevis for flere særskilte leveringer af goder eller tjenesteydelser.

En afgiftspligtig persons kunde kan udstede fakturaer for den afgiftspligtiges levering af goder eller tjenesteydelser under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen af goderne eller tjenesteydelserne. De medlemsstater, på hvis område goderne eller tjenesteydelserne leveres, fastlægger de nærmere betingelser for den forud indgåede aftale og fremgangsmåden for godkendelse af den afgiftspligtige person og dennes kunde imellem.

Medlemsstaterne kan stille andre krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, når kunder til disse afgiftspligtige personer udsteder fakturaer. De kan bl.a. kræve, at sådanne fakturaer udstedes i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning. Disse krav skal under alle omstændigheder være de samme, uanset hvor kunden er etableret.

Medlemsstaterne kan desuden stille særlige krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, for det tilfælde, at tredjepersonen eller kunden, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke er indgået nogen juridisk aftale om gensidig bistand svarende til den, der er fastsat i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger* og Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter** og i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)***.

b) Med forbehold af særbestemmelserne i nærværende direktiv er det kun følgende oplysninger, der er obligatoriske med hensyn til merværdiafgiften på de fakturaer, der udstedes på grundlag af bestemmelserne i litra a), første, andet og tredje afsnit:

- udstedelsesdato
- ét fortløbende nummer, der bygger på en eller flere serier, og som identificerer den enkelte faktura
- det momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), hvorunder den afgiftspligtige person har foretaget leveringen af goderne eller tjenesteydelserne
- kundens momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), og hvorunder kunden har modtaget en levering af goder eller tjenesteydelser, for hvilke han skal svare merværdiafgift, eller en levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A
- den afgiftspligtige persons og dennes kundes fulde navn og adresse
- mængden og arten af de leverede goder eller omfanget og arten af de leverede tjenesteydelser
- den dato, hvor levering af goderne eller tjenesteydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor det i litra a), andet afsnit, omhandlede acontobeløb betales, forudsat at en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato
- afgiftsgrundlaget angivet for hver enkelt sats eller fritagelse, enhedsprisen uden afgift, evt. prisnedslag, bonus og rabatter, hvis de ikke er medregnet i enhedsprisen
- gældende afgiftssats
- det afgiftsbeløb, der skal betales, undtagen hvis der anvendes en særordning, hvor dette direktiv udelukker en sådan oplysning
- i tilfælde af fritagelse, eller når kunden er betalingspligtig, henvisning til den relevante bestemmelse i dette direktiv eller til den tilsvarende nationale bestemmelse eller til anden angivelse af, at leveringen er fritaget eller underlagt anvendelse af "reverse charge"-proceduren

– i tilfælde af levering af et nyt transportmiddel inden for Fællesskabet, de oplysninger, der er anført i artikel 28a, stk. 2

– i tilfælde af anvendelse af ordningen med fortjenstmargenen, henvisning til artikel 26 eller 26a eller de tilsvarende nationale bestemmelser eller enhver anden angivelse af, at ordningen med fortjenstmargen er anvendt

– tilfælde, hvor den betalingspligtige person er en repræsentant over for skattemyndighederne i henhold til artikel 21, stk. 2, den pågældende repræsentants momsregistreringsnummer som omhandlet i stk. 1, litra c), samt den pågældendes fulde navn og adresse.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område og leverer goder eller tjenesteydelser på dette område, at oplyse deres kundes momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), i andre tilfælde end de i første afsnit, fjerde led omhandlede.

Medlemsstaterne kræver ikke, at fakturaerne underskrives.

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det afgiftsbeløb, der skal betales, er angivet i den nationale valuta for den medlemsstat, hvor leveringen af goderne eller tjenesteydelserne finder sted, ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 11, punkt C, stk. 2.

Medlemsstaterne kan, når det er nødvendigt af kontrolhensyn, kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af goder eller tjenesteydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer på deres område.

c) Fakturaer, der udstedes på grundlag af bestemmelserne i litra a), kan fremsendes på papir eller ad elektronisk vej, i sidstnævnte tilfælde under forudsætning af at kunden er indforstået hermed.

Fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej, accepteres af medlemsstaterne på betingelse af, at ægtheden af deres oprindelse og integriteten af deres indhold garanteres:

3. enten ved hjælp af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer****; medlemsstaterne kan dog kræve, at den avancerede elektroniske signatur er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret ved hjælp af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. artikel 2, stk. 6 og 10, i ovennævnte direktiv,

3. eller ved hjælp af elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i Kommissionens henstilling 1994/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling*****, når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægtheden af dataenes oprindelse og deres integritet; medlemsstaterne kan dog i henhold til betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at en supplerende oversigt på papir er nødvendig.

Fakturaer kan dog fremsendes ad elektronisk vej efter andre metoder under forudsætning af, at den eller de berørte medlemsstater accepterer disse. Kommissionen vil senest den 31. december 2008 forelægge en rapport om, og om nødvendigt forslag til, ændring af betingelserne for elektronisk fakturering for at tage hensyn til den eventuelle fremtidige teknologiske udvikling på dette område.

Medlemsstaterne kan ikke kræve, at de afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, opfylder andre forpligtelser eller formaliteter, når de benytter elektronisk fremsendelse af fakturaer. De kan dog indtil 31. december 2005 fastsætte, at der for anvendelse af nævnte system kræves forudgående meddelelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav i tilfælde af, at fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område udstedes elektronisk fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92.

Hvad angår partier omfattende flere fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej til samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

d) Enhver afgiftspligtig person skal sørge for oplagring af kopier af fakturaer, som udstedes af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson samt af fakturaer, som han har modtaget.

Med henblik på dette direktiv kan afgiftspligtige personer bestemme oplagringsstedet på den betingelse, at de uden unødigt forsinkelse stiller alle således oplagrede fakturaer eller oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder på disses anmodning. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal meddele dem oplagringsstedet, når det ligger uden for deres område. **Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de selv har udstedt, eller som er udstedt af en kunde eller i deres navn og for deres regning af en tredjeperson, samt alle modtagne fakturaer inden for landets grænser, når oplagringen ikke foretages ad elektronisk vej med deraf følgende fuld onlineadgang til de pågældende oplysninger.**

Der skal i hele oplagingsperioden være sikkerhed for ægtheden af fakturaernes oprindelse, deres læsbarhed og integriteten af deres indhold. For så vidt angår de i litra c), tredje afsnit, omhandlede fakturaer må der ikke ændres i oplysningerne, som skal være læsbare i hele den fastsatte periode.

Medlemsstaterne fastsætter, hvor længe afgiftspligtige personer skal sørge for oplagring af fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område, og hvor længe afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de har modtaget.

For at sikre overholdelsen af betingelserne i tredje afsnit kan de i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kræve, at fakturaerne oplagres i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt. De kan ligeledes kræve, at når fakturaerne oplagres elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura også oplagres.

De i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af oplagring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i artikel 22a omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, som de selv fastsætter, indføre pligt til oplagring af fakturaer, som ikke-afgiftspligtige personer har modtaget.

e) I litra c) og d) forstås ved fremsendelse og oplagring af en faktura "ad elektronisk vej" fremsendelse eller tilrådighedsstillelse for kunden og oplagring ved hjælp af elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering) og datalagringsudstyr, hvor der anvendes tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler.

Med henblik på dette direktiv accepterer medlemsstaterne som faktura ethvert dokument eller enhver meddelelse i papirform eller elektronisk form, der opfylder betingelserne i dette stykke.

* EFT L 73 af 19.3.76, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17)

** EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

*** EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

**** EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

***** EFT L 338 af 28.12.1994, s. 98."

3) Følgende afsnit indsættes i stk. 8:

"Muligheden i første afsnit kan ikke anvendes til at pålægge forpligtelser ud over dem, der er fastsat i stk. 3."

4) Følgende afsnit indsættes i stk. 9, litra a):

"Med forbehold af de i litra d) fastsatte bestemmelser kan medlemsstaterne imidlertid ikke dispensere de i tredje led nævnte afgiftspligtige personer fra forpligtelserne i artikel 22, stk. 3."

5) Følgende tekst indsættes som stk. 9, litra d):

"d) Med forbehold af samrådsproceduren med det i artikel 29 nævnte udvalg og under de betingelser, medlemsstaterne selv måtte fastsætte, kan de bestemme, at fakturaer vedrørende goder eller tjenesteydelser, der leveres på deres område, ikke behøver at opfylde de i stk. 3, litra b), omtalte betingelser under følgende forudsætninger:

– hvis fakturabeløbet er lille, eller

– hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i stk. 3, litra b).

Fakturaerne skal under alle omstændigheder indeholde følgende:

– udstedelsesdato

– identifikation af den afgiftspligtige person

– identifikation af, hvilken type goder eller tjenesteydelser der er blevet leveret

– angivelse af afgiftsbeløbet eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf.

Den forenkling, der er indeholdt i dette litra, kan dog ikke anvendes ved transaktioner som omhandlet i stk. 4, litra c)."

6) Følgende tekst indsættes som stk. 9, litra e):

"e) I tilfælde af, at medlemsstaterne gør brug af den mulighed, de i medfør af litra a), tredje led, har for ikke at give det i stk. 1, litra c), nævnte nummer til afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner, skal fakturaen i stedet for leverandørens og kundens registreringsnummer indeholde et andet nummer, et såkaldt skatteregistreringsnummer, som defineret af de berørte medlemsstat er.

De i første afsnit nævnte medlemsstater kan, hvis den afgiftspligtige person har fået tildelt det nummer, der er omhandlet i stk. 1, litra c), desuden bestemme, at fakturaen skal indeholde:

– det i stk. 1, litra c), nævnte nummer og leverandørens skatteregistreringsnummer for så vidt angår levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 28b, punkt C, D, E og F, og levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A, og punkt E, nr. 3,

– enten leverandørens skatteregistreringsnummer eller det i stk. 1, litra c), nævnte nummer for så vidt angår levering af andre goder eller tjenesteydelser."

Artikel 3

Følgende artikel indsættes:

"Artikel 22a

Ret til adgang til fakturaer, der er oplagret elektronisk i en anden medlemsstat.

Når en afgiftspligtig person oplagrer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlineadgang til dataene, og oplagringsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er etableret, har de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten med henblik på dette direktiv ret til elektronisk adgang til, downloading og anvendelse af disse fakturaer inden for de grænser, der er fastsat i den afgiftspligtiges etableringsmedlemsstats forskrifter, og i det omfang denne medlemsstat finder det nødvendigt af kontrollenssyn."

Artikel 4

1) I artikel 10, stk. 2, tredje afsnit, første og tredje led, udgår "eller af det dokument, der tjener som faktura".

2) I artikel 24, stk. 5, og i artikel 26a, punkt B, nr. 9, udgår "eller i noget andet dokument, der tjener som faktura".

3) I artikel 26a, punkt C, stk. 4, udgår "eller et andet tilsvarende dokument".

4) I artikel 28d, stk. 3, og stk. 4, andet afsnit, udgår "eller et andet tilsvarende dokument" og "eller dokumentet".

5) I artikel 28g (som erstatter artikel 21 i samme direktiv) foretages følgende ændring i artikel 21:

– I stk. 1, litra d), udgår "eller et dokument, der tjener som faktura".

6) I artikel 28o, stk. 1, litra e), udgår "eller andre tilsvarende dokumenter" .

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PIQUÉ

Formand